

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1993/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 634/19 од 23.10.2019. године, у седници од 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 634/19 од 23.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 634/19 од 23.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу Прр 234/19 од 02.07.2019. године, ставом првим изреке тужбени захтев тужиле делимично је усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци по основу новчаног обештећења (неимовинске штете), која је тужилци изазвана због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 400 евра, у динарској противвредности, на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије. Ставом трећим изреке, са вишком тужбеног захтева да се обавезе тужена да тужилци по основу нематеријалне штете преко досуђеног до траженог износа исплати још и износ од 2.600 евра, у динарској противвредности, на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије, тужила је одбијена. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилци исплати на име трошкова парничног поступка износ од 16.200,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 634/19 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе тужиле и тужене и потврђена првостепена пресуда, у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Тужиљи је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 09.04.2019. године, тужиља је тражила накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 3.000 евра.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Такође, како је вредност предмета спора побијаног дела 2.600 евра и не прелази износ од 40.000 евра, то ревизија тужиље и из овог разлога није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић